

**REGIONALNY
DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W OLSZTYNIE**

Olsztyn, 10 lutego 2026 r.

WOPN.6401.254.2025.AW.2

Decyzja

Na podstawie art. 104 i 105 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691.), art. 56 ust. 2 oraz art. 56 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 13.), zgodnie z § 1 pkt 1 lit. a, § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380), po rozpatrzeniu wniosku Izby Administracji Skarbowej w Olsztynie z dnia 24 grudnia 2025 r. (data wpływu: 4 grudnia 2025 r.).

orzekam

- I. Zezwolić wnioskodawcy na zniszczenie siedlisk będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, zniszczenie gniazd oraz umyślne uniemożliwianie dostępu do schronień 3 par oknówki *Delichon urbicum*.
- II. **Zezwolenie obowiązuje w terminie od 16 października 2026 r. do 28 lutego 2027 r.**
- III. **Wskazać miejsce realizacji czynności tj. budynek oddziału Celnego w Elku przy ul. Krzemowa 1.**
- IV. Nałożyć warunki realizacji zezwolenia:
 1. Zezwolenie realizować pod nadzorem przyrodniczym. Z prowadzonego nadzoru należy sporządzać raporty i przedkładać wraz ze sprawozdaniem z realizacji zezwolenia.
 2. Przed przystąpieniem do prac należy dokonać oględzin budynków. Rozpoczęcie prac możliwe jest wyłącznie w przypadku stwierdzenia opuszczenia budynku przez ptaki.
 3. Dopuszcza się niszczenie nowo powstałych gniazd oknówek, pod nadzorem ornitologicznym, po upewnieniu się, **że gniazda nie są zasiedlone**.
 4. W przypadku stwierdzenia występowania w budynku innych gatunków objętych ochroną i możliwości naruszenia obowiązujących zakazów, należy uzyskać stosowne zezwolenie.
 5. W ramach działań kompensujących utracone siedliska należy pod nadzorem przyrodniczym, po zakończeniu prac remontowych, zamontować na budynku 3 sztucznych gniazd dla oknówki. Gniazda zamontować w miejscu najmniej konfliktowym.
 6. Możliwe jest zamontowanie większej liczby budek lęgowych dla różnych gatunków ptaków oraz schronień dla nietoperzy, zgodnie ze wskazaniem osób

- sprawujących nadzór przyrodniczy.
7. Podczas montażu zastępczych miejsc lęgowych należy wziąć pod uwagę preferencje biologiczne zwierząt oraz zachowanie odpowiednich warunków termicznych, a także bezpieczeństwo użytkowników budynku.
 8. Zastępcze miejsca lęgowe należy utrzymywać w dobrym stanie technicznym.
- V. Nałożyć obowiązek sprawozdawcy:
1. W terminie do 30 marca 2027 r. należy złożyć sprawozdanie z zakresu realizacji zezwolenia.
 2. W sprawozdaniu należy zawrzeć informacje dotyczące terminu prowadzenia prac.
- VI. Umorzyć postępowanie w części dotyczącej zniszczenie siedlisk będących obszarem rozrodu, wychowu młodych 1 os grzywacza *Columba palumbus*.

Uzasadnienie

Izba Administracji Skarbowej w Olszynie, wystąpiła z wnioskiem o wydanie zezwolenia na wykonywanie czynności zabronionych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt w związku z realizacją projektu pn.: „Poprawa efektywności energetycznej budynku Oddziału Centralnego w Ełku przy ul. Krzemowa 1” finansowanych z Funduszy Europejskich na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko lata 2021-2027.

Ze względu na konieczność uzupełnienia wniosku o braki formalne potrzebne do właściwego rozpoznania sprawy wystosowano do wnioskodawcy pismo znak: WOPN.6401.254.2025.AW.1 z dnia 19 grudnia 2025 r., w którym wskazano zakres informacji niezbędnych do uzupełnienia oraz poinformowano o okolicznościach prawnych i faktycznych, które mogą mieć wpływ na ustalenie praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Wnioskodawca uzupełnił wniosek w dniu 14 stycznia 2026 r.

Wnioskowane czynności dotyczą gatunku, który podlega ścisłej ochronie gatunkowej na podstawie § 1 pkt 1 lit. a oraz § 2 rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.

W stosunku do gatunków chronionych obowiązuje zakaz niszczenia siedlisk lub ostoi, będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, żerowania niszczenia gniazd, umyślnego uniemożliwiania dostępu do schronień z umyślnego płoszenia i niepokojenia w miejscach noclegu, w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych (art. 52 ust. 1 pkt 7, 8, 9, ustawy o ochronie przyrody oraz § 6 ust. 1 pkt 7, 8, 9 ww. rozporządzenia)

W myśl art. 56 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody regionalny dyrektor ochrony środowiska na obszarze swojego działania, może wydać zezwolenie na wykonywanie czynności zabronionych obowiązujących w stosunku do gatunków objętych ochroną częściową oraz ścisłą z zastrzeżeniem, że uprawnienia w przypadku dziko występujących gatunków zwierząt objętych ochroną ścisłą dotyczą tylko zakazów zawartych w art. 52 ust. 1 pkt 2, 4-10, 12-15.

Zgodnie z art. 104 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a. postępowanie umarza się w całości lub części, jeśli stało się ono bezprzedmiotowe. Organ publiczny wydaje w takim przypadku decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części.

Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu

których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa (art. 107 § 3 ww. ustawy).

W przedmiotowej sprawie zezwolenie, o które ubiega się wnioskodawca, może być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli wnioskowane działania nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji chronionych gatunków zwierząt (art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody).

Musi również wystąpić jedna z przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 pkt 1-7 tejże ustawy, z zastrzeżeniem ust. 4a-4d.

Zezwolenie może być wydanie, jeżeli wnioskowane czynności leżą w interesie zdrowia lub bezpieczeństwa powszechnego (art. 56 ust. 4 pkt 3) oraz jeżeli wnioskowane czynności wynikają z koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym lub wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska (art. 56 ust. 4 pkt 6), z zastrzeżeniem, że warunek ten w przypadku gatunków ptaków dotyczy jedynie wydania zezwolenia na niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania (art. 56 ust. 4a).

W myśl art. 56 ust. 4c zezwolenie na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków ptaków, określonym w art. 52 ust. 1 pkt 13, mogą być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli czynności te nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji chronionych gatunków zwierząt.

Właściwy stan ochrony gatunku, o którym mowa powyżej, stanowi sumę oddziaływań na gatunek, mogącą w dającej się przewidzieć przyszłości wpływać na rozmieszczenie i liczebność jego populacji na terenie kraju lub państw członkowskich Unii Europejskiej lub naturalnego zasięgu tego gatunku, przy której dane o dynamice liczebności populacji tego gatunku wskazują, że gatunek jest trwałym składnikiem właściwego dla niego siedliska, naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości oraz odpowiednio duże siedlisko dla utrzymania się populacji tego gatunku istnieje i prawdopodobnie nadal będzie istniało.

Zasadniczą kwestią przy wydawaniu zezwoleń w trybie art. 56 ustawy o ochronie przyrody jest przeanalizowanie, a następnie ustalenie, czy w danej sprawie zachodzą kumulatywnie ww. przesłanki, co jest niezbędnym warunkiem wydania stosownego zezwolenia. Ponadto decyzje wydawane w trybie art. 56 mają charakter uznaniowy, na co wskazuje posłużenie się przez ustawodawcę zwrotem „może” w przywołanym przepisie. Tym samym, nawet w przypadku spełnienia łącznie 3 ww. przesłanek, organ może odmówić wydania zezwolenia.

W toku rozpatrywania sprawy, tutejszy organ zobowiązany jest do przestrzegania zasady przezorności wskazanej w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647), która nakazuje podjęcie działań zapobiegawczych zawsze wówczas, gdy nie jest dowiedziony brak negatywnych oddziaływań na środowisko.

W określeniu „przezorność” mieści się większy stopień zapobiegliwości potencjalnym zagrożeniom dla środowiska niż przewidziany dla zasady prewencji również z uwagi na ochronę zdrowia i życia ludzi przed działalnością, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane. Wskazać należy, że istotnym elementem zasady przezorności jest stan niepewności, który powstaje w związku z prawdopodobieństwem wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko.

Cecha niepewności dotyczy prawdopodobieństwa związku przyczynowego oraz rozmiarów samego zagrożenia wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi.

Treść tej zasady określają dwa pojęcia – „ryzyko” i „niepewność wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko, które nie jest jeszcze w pełni rozpoznane”. Obowiązek stosowania analizowanej zasady powstaje zawsze, kiedy organ nie ma pewności w kwestii nawet potencjalnego wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko, które nie musi być stwierdzone. Również potencjalne ryzyko wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko, które nie zostało jeszcze rozpoznane może być przesłanką zastosowania instrumentów prawnych zgodnych z zasadą przezorności, uregulowaną w art. 6 ust. 2, zapobieganie wszelkim potencjalnym niebezpieczeństwom środowiskowym poniżej takiego poziomu zagrożenia dla środowiska, od którego można się liczyć z prawdopodobieństwem wystąpienia szkody, a którego można uniknąć, wykorzystując osiągnięcia techniki przy zachowaniu zasady proporcjonalności (postanowienie NSA z dnia 7 marca 2023 r., sygn. akt III OZ 78/23, wyrok NSA z dnia 23 maja 2017 r., sygn. akt II OSK 2391/15, wyrok NSA z dnia 4 października 2022 r., sygn. akt: II OSK 3050/19, wyrok NSA z dnia 23 stycznia 2020 r. sygn. akt II OSK 559/18).

Tutejszy organ, posiadający wiedzę specjalistyczną w zakresie ochrony środowiska, ma obowiązek wskazać na potencjalne zagrożenia, które w jego ocenie wykluczają wydanie zezwolenia lub zobowiązują do nałożenia szczególnych warunków realizacji wnioskowanych czynności.

Dodatkowo, zgodnie z art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) organ właściwy do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, innego niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jest obowiązany do rozważenia, przed wydaniem tej decyzji, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

Wnioskowane czynności związane są z zamiarem przeprowadzenia prac remontowych budynku. Z ekspertyzy przyrodniczej wynika, że w obrębie budynku stwierdzono gniazdowanie chronionych gatunków ptaków. Zakres zaplanowanych prac spowoduje zniszczenie dotychczasowych miejsc zajmowanych przez te zwierzęta.

W ramach prowadzonego postępowania dokonano analizy wpływu wnioskowanych czynności na gatunki chronione i stan ich populacji. W ramach prowadzonego postępowania dokonano analizy wpływu wnioskowanych czynności na chronione gatunki oraz stan ich populacji.

W Polsce oknówka kwalifikowana jest jako gatunek liczny, którego lęgową populację oceniono na 390 000 – 550 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2015, Ocena liczebności populacji ptaków lęgowych w Polsce w latach 2008-2012, *Ornis Polonica* 56, 2015, str.: 149-189). Z monitoringu ptaków wykonanego na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska wynika, iż populacja oknówki jest stabilna (<http://www.monitoringptakow.gios.gov.pl/baza-danych>). Okres lęgowy oknówki trwa od maja do września. Ptaki wyprowadzają do 2 lęgów. Wysiadywanie jaj trwa około 14 dni. Po kolejnych 25-30 dniach młode opuszczają gniazdo, lecz powracają do gniazda na nocleg. W przypadku straty lęgu, ptaki przystępują do lęgu powtarzanego (Zyskowski D., Zielińska D., Przewodnik do inwentaryzacji oraz ochrony ptaków i nietoperzy związanych z budynkami, Szczecin 2014, str.: 24; Bocheński M. i in. *Ochrona Ptaków w Mieście*, RDOŚ Gorzów Wielkopolski, 2013, str. 61).

Po przeanalizowaniu sprawy tutejszy organ uznał, że zachodzą przesłanki umożliwiające wydanie zezwolenia. Nałożono warunki jego realizacji. Wskazano, że należy prowadzić nadzór ornitologiczny. Z prowadzonego nadzoru należy sporządzać raporty i przedkładać wraz ze sprawozdaniem z realizacji zezwolenia. Przed przystąpieniem do prac

należy dokonać oględzin budynków. Rozpoczęcie prac możliwie jest wyłącznie w przypadku stwierdzenia opuszczenia budynku przez ptaki. Dopuszcza się niszczenie nowo powstałych gniazd oknówek, pod nadzorem ornitologicznym, po upewnieniu się, że **gniazda nie są jeszcze zasiedlone**. W przypadku stwierdzenia występowania w budynku innych gatunków objętych ochroną i możliwości naruszenia obowiązujących zakazów, należy uzyskać stosowne zezwolenie.

W ramach działań kompensujących utracone siedliska należy pod nadzorem przyrodniczym, po zakończeniu prac remontowych, zamontować na budynku 3 sztucznych gniazd dla oknówki, które mogą być zawieszone w miejscu najmniej konfliktowym na budynku. Możliwe jest zamontowanie większej liczby budek lęgowych dla różnych gatunków ptaków oraz schronień dla nietoperzy, zgodnie ze wskazaniem osób sprawujących nadzór przyrodniczy.

Tutejszy organ umorzył postępowanie w części dotyczącej grzywacza, ponieważ jest to zwierzę łowne zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 marca 2005 w sprawie ustalenia listy gatunków zwierząt łownych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2454 z późn. zm.). W związku powyższym tutęjszy organ nie ma kompetencji do wydania zezwolenia w tej części.

W toku postępowania stwierdzono, że realizacja zezwolenia odbędzie się poza obszarami wchodzącymi w skład sieci Natura 2000. Uwzględniając zakres czynności oraz warunki ich realizacji nie stwierdza się, by realizacja zezwolenia wpłynęła negatywnie na spójność sieci obszarów Natura 2000 oraz na przedmioty ochrony. Zniszczenie siedlisk zostanie dokonane, wyłącznie pod kontrolą przyrodniczą oraz po wyprowadzeniu piskląt przez ptaki lub po okresie lęgowym. Zostanie także wykonana kompensacja przyrodnicza. Realizacja zezwolenia zgodnie z nałożonymi warunkami nie wpłynie negatywnie na stan lokalnej populacji ww. gatunków chronionych.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

1. Niniejsze zezwolenie nie jest jednoznaczne z zezwoleniem na wykonywanie innych czynności zabronionych w stosunku do ww. gatunku.
2. Niniejsze zezwolenie nie jest jednoznaczne z zezwoleniem na wykonywanie czynności zabronionych w stosunku do innych gatunków objętych ochroną gatunkową tj.: umyślnego niszczenia ich jaj lub form rozwojowych; niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania; umyślnego płoszenia lub niepokojenia; umyślnego płoszenia lub niepokojenia w miejscach noclegu, w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych lub w miejscach żerowania zgrupowań ptaków migrujących lub zimujących. W przypadku wystąpienia innych gatunków chronionych w obrębie obszaru, na którym realizowane będzie zezwolenie i stwierdzenia, że prowadzone czynności mogą powodować złamanie ww. zakazów, płoszenie i niepokojenie żurawi należy wstrzymać w trybie natychmiastowym i uzyskać stosowne zezwolenie.
3. Zmiany w zakresie realizacji niniejszego zezwolenia wymagają uzyskania zgody Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie.
4. Należy mieć na względzie art. 131 pkt 14 ustawy o ochronie przyrody, w myśl którego, kto bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom narusza zakazy w stosunku do gatunków objętych ochroną, podlega karze aresztu lub grzywny.

5. Zgodnie z art. 56 ust. 7a i ust. 7j ustawy o ochronie przyrody, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie dokonuje kontroli spełniania warunków określonych w wydanych zezwoleniach. Podczas kontroli możliwe jest wejście na teren realizacji zezwolenia, żądanie pisemnych i ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli, wgląd do dokumentacji związanej z przedmiotem kontroli, sporządzenie z niej odpisów i kopii oraz zabezpieczenie tej dokumentacji. Zezwolenie można cofnąć w przypadku, gdy nie są spełniane wszystkie warunki realizacji zezwolenia.
6. Zgodnie z art. 130 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.
7. Zgodnie z art. 127 i art. 129 Kodeksu postępowania administracyjnego, od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie w terminie 14 dni od jej otrzymania.
8. Zgodnie z art. 57 § 5 Kodeksu postępowania administracyjnego termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:
 - 1) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru;
 - 2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
 - 3) złożone w polskim urzędzie konsularnym;
 - 4) złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej;
 - 5) złożone przez członka załogi statku morskiego kapitanowi statku;
 - 6) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego.
9. Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego, w ciągu 14 dni od daty otrzymania decyzji strona może złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości złożenia od niej odwołania do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Z up. REGIONALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA W Olsztynie

Aleksandra Krzysztoń-Rzodkiewicz
Zastępca Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
-Regionalnego Konserwatora Przyrody
/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
2. a/a